

El reflex de la temporada

2a divisió B. L'Olot comença amb molta força el partit i fa una gran primera part, però troba a faltar encert en atac i acaba donant per bo l'empat sense gols al camp del Badalona

Si l'Olot va fer la millor primera volta de la seva història a segona B, ahir va fer un dels millors començaments de partit del curs. I si durant la temporada li ha faltat aquell salt de qualitat imprescindible per mirar cap amunt en la classificació, ahir també va trobar a faltar una mica més de categoria per guanyar al camp del Badalona. El partit contra els escapulats va ser un reflex del que està sent la trajectòria actual del conjunt garrotxí. Va ser bo; en algunes fases, molt bo, però li va mancar aquell detall, aquella jugada, aquella acció, que marca la diferència.

Els olotins van ser millors en la primera meitat. Van sortir amb les idees molt clares al terreny de joc, van aconseguir el control absolut de la pilota i van desdibuixar el Badalona fins al punt que el seu entrenador, Juanjo García, va haver de canviar de sistema. En veure que Alfredo i Chavarría desbordaven per les bandes i feien mal amb massa freqüència, va decidir fer retrocedir Isaac Nana a l'eix de la defensa i va ordenar jugar amb una línia de tres. Així va aconseguir tancar l'hemorràgia i va evitar que l'Olot construís més ocasions clares.

Abans que el Badalona mogué les seves peces, l'equip de Raúl Garrido havia estat a punt de fer gol amb una rematada d'Alan Baró després d'una gran centrada de falta d'Eloi Amagat (5'). El migcampista gironí va debutar com a titular i quan es va associar amb Pedro es va veure la millor versió de l'Olot. Però qui ho va intentar més va ser Alfredo, que va fer desesperar Valentín en la primera part i va estar a punt de marcar el 0-1 amb un xut des de la frontal (15').

En la segona meitat, el mateix Alfredo va tornar a disparar amb perill (61'), però la seva ocasió, també des de lluny, va ser una excepció, perquè el context del partit ja havia canviat. Les forces s'havien igualat i, a conseqüència d'això, el domini s'havia repartit. El Badalona, fins i tot, havia xutat al pal. Va ser en el 49', gràcies a una acció aïllada d'Albarrán, que va sorprendre un Ginard que esperava la centrada. L'oportunitat del lateral local, però, tampoc va ser el preludi de cap gran moment badaloní.

Amb el fre posatEls canvis que van fer els dos entrenadors van tenir poca incidència a sobre del verd. Ni l'un ni l'altre no van arriscar més del compte i el partit va anar avançant sense que ningú toqués la tecla que el tornés a animar. L'Olot no va encaixar cap gol, però tampoc no va marcar. Va trencar una mala ratxa de tres derrotes seguides fora de casa, però va allargar la que diu que fa set partits que no guanya lluny de la Garrotxa. Va recuperar les bones sensacions com a visitant, però també va marxar de Badalona convençut que es podia haver emportat el premi gros dels tres punts. En definitiva, va sentir el que està sentint en el transcurs de la temporada.

Publicat a:

-L'Esportiu. Girona 25-02-2019, Pàgina 11

Font del document: <http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1559834-el-reflex-de-la-temporada.html>